

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010113
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414010113.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému I. R., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného I. R., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 16.10.2014, sp. zn. 2T/25/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. R. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného I. R. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hod., v rodinnom dome, na O. R. č. XX, v obci C., okres T. F., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol svoju manželku F. R. tým spôsobom, že ju jedenkrát päťou udrel do oblasti pravej strany tváre, následkom čoho spadla na zem, čím jej spôsobil zranenia, a to: otras mozgu a viacnásobnú zlomeninu oblúka jarmovej kosti vpravo s posunom kostného úlomku v mieste spánkovej kosti, s dobou liečenia a práceneschopnosti do 6 týždňov.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu uložil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným D. zdravotnej poisťovni a.s. H. škodu vo výške X.XXX,XX eur a F. R. škodu vo výške X.XXX,- eur.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný v celom rozsahu. Uviedol, že je nevinný a žiadneho trestného činu sa nedopustil. V uvedenom čase prišiel do C. na adresu, kde si mal podľa predbežného opatrenia súdu vyzdvihnúť syna, avšak manželka so synom sa tam nenachádzali a po telefonickom rozhovore mu kázala prísť na adresu R. XX, kde sa nachádzal ich spoločný rozostavaný rodinný dom. Po príchode mu manželka niečo vyčítala, chcel odísť a vtedy manželku napadol pes. Pomáhal jej a pritom vznikla hádka. Uvedenú situáciu si natáčal na mobilný telefón. Medzi ním a manželkou však nedošlo k fyzickému konfliktu. Keď bol v jej prítomnosti, nemala žiadne stopy po násilí. Bol tam však prítomný manželkin synovec U. I. a preto je možné, že zranenia jej mohol spôsobiť on. Manželku nenapadol a nespôsobil jej žiadne zranenia.

Tvrdil, že v danom čase bol s manželkou v rozvodovom konaní a ona si na neho vymýšľala rôzne nepravdivé skutočnosti. Nepravdivými historkami sa snažila dosiahnuť obmedzenie styku so synom. Cieľom bolo teda ublížiť mu a oddeliť ho od syna. Toto jej počínanie vyplýva aj z rozvodového spisu.

Skutočnosť, že poškodená klame, preukazujú okrem toho aj rozpory a rozdiely v jej výpovedi, ktorá svoju výpoveď postupne prispôbovala tak, aby zodpovedala tomu, čo sa nachádza na nahrávke. Vylákala ho do rozostavaného rodinného domu, kde spolu so synovcom pred jeho príchodom odmontovali kamery, aby tak nebolo zachytené, čo sa na mieste deje.

Celá udalosť sa nestala a je vymyslená jeho vtedajšou manželkou, nakoľko sa rozvázali a mali medzi sebou nezhody.

Navrhol prehodnotiť všetky dôkazy a tieto posúdiť v zmysle zásady in dubio pro reo a napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť.

Poškodená prostredníctvom splnomocneného zástupcu zaslala vyjadrenie k odolaniu obžalovaného. Uviedla, že obžalovaný opakovane používa svoje tvrdenia na obranu, ktorá bola v konaní pred súdom I. stupňa vyvrátená jej výpoveďou a tvrdeniami, na ktorých jednoznačne trvá, že obžalovaný ju udrel pravou rukou (päťou) do oblasti pravej strany tváre, čím jej spôsobil zistené zranenia. Jeho vina bola preukázaná výpoveďou svedka U. I., jej synovca, ktorý bol prítomný pri tom, ako ju obžalovaný udrel a spôsobil jej zranenia a nepriamo výpoveďou svedkov F. D. a J. Y., ktoré ju sprevádzali na ošetrovanie do nemocnice bezprostredne po fyzickom napadnutí obžalovaným.

V konaní bolo jednoznačne preukázané, že mechanizmus vzniku zranení, tak ako to opísala vo svojej výpovedi, zodpovedá mechanizmu zranení podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Pavla Gavaľu, PhD.

Čo sa týka zvukovo obrazového záznamu z mobilného telefónu ako dôkazu zbavujúceho obžalovaného viny, uviedla, že má jednoznačne za to, že súd I. stupňa správne vyhodnotil, že nemá takú výpovednú hodnotu. Tvrdenia obžalovaného, že zranenia jej mal spôsobiť jej synovec považuje za absurdné a nehorázne. Podľa jej názoru v konaní bolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, preto navrhla jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného navrhol písomne podanému odvolaniu v plnom rozsahu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že poškodená mala všetko vopred pripravené a vymyslené. Usúdil to z toho, že ho vylákala na miesto, kde mu syna nikdy predtým neodovzdávala. F., ktoré mala poškodená si nevedel vysvetliť. Keď prišiel na miesto viditeľne si nevšimol, že by bola zranená. Pokiaľ v odvolaní uviedol, že jej ich mohol spôsobiť synovec, vychádzal z toho, že sa nachádzal na samotnom mieste. Pokiaľ ide o synovca, má mať okolo 15 rokov, vyššej a chudej postavy.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch. Obhajoba obžalovaného bola dostatočne preverovaná pred súdom I. stupňa a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania opísaného vo výroku o vine odvolaním napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Obžalovaný spáchanie skutku v plnom rozsahu poprel. Obžalovaný poukazoval na nezvyklosť miesta, kde si mal prevziať syna, z čoho vyvodil, že poškodená mala všetko dopredu premyslené a tiež poukázal na rozpory v jej výpovediach ohľadom skutku.

Je potrebné uviesť, že súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie a dôkazy aj správne vyhodnotil. Poškodená počas celého konania zhodne popisovala konanie obžalovaného. Nezvyklosť miesta odovzdania syna vysvetlila tým, že sa s obžalovaným chcela porozprávať ohľadom jeho konania voči synovi, keď tohto zatvoril do šopy. Na žiadosť o vysvetlenie jej obžalovaný neodpovedal a vrazil jej päšťou pravej ruky do pravej časti tváre, na čo začal ich syn plakať a tohto sa mal spýtať, či aj jeho má udrieť. Pri danom incidente bol prítomný aj jej synovec U. I., ktorý celé konanie obžalovaného aj popísal vo svojej výpovedi, ktorá korešponduje s výpoveďou poškodenej. Po odchode obžalovaného, poškodená v sprievode svedkýň F. D. a J. Y., išla na ošetrovanie do nemocnice.

Z lekárskej správy vyplýva, že zranenia jej mal spôsobiť manžel (č.l. 31). Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku, mechanizmus vzniku zranení popísaných poškodenou, zodpovedá z medicínskeho hľadiska, tomuto popisu. V priebehu dokazovania neboli zistené žiadne indície, ktoré by vniesli do konania pochybnosť, že poškodená mohla utrpieť zranenia útokom inej osoby a to už vôbec nie úderom od synovca, tak ako to uvádzal obžalovaný.

Pokiaľ obžalovaný navrhoval vykonať na verejnom zasadnutí dokazovanie prehratím nahrávky z mobilného telefónu, odvolací súd tento dôkaz nevykonával z dôvodu, že nebol získaný zákonným spôsobom. Pokiaľ súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní prehral v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. zvukovoobrazový záznam, predložený obžalovaným, jeho prehratím na technickom zariadení súdu je potrebné uviesť, že nie je možné na takýto dôkaz prihliadať, pretože nebol získaný zákonným spôsobom. Z vyjadrenia obžalovaného po prehratí daného zvukovoobrazového záznamu vyplýva, že ide o nahrávku z jeho mobilného telefónu z inkriminovaného času a miesta. Takýto dôkaz však súd I. stupňa nemal ani vykonať z už hore uvedených dôvodov.

Na uznanie viny obžalovaného bol v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom vykonaných dostatok dôkazov, ktoré súd I. stupňa vykonal a správne vyhodnotil.

Po vykonanom dokazovaní súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože poškodenej ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (blízkej osobe - danom čase manželke).

Ohľadom osoby obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ sa nedostal do rozporu so zákonom, za čo by bol trestne stíhaný. Bol postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Z miesta bydliska nie je hodnotený negatívne.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovení § 34 Tr. zák. a správne prihliadal na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane páchatela a miery ich závažnosti (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Pri osobe obžalovaného súd I. stupňa správne zistil existenciu len poľahčujúcej okolnosti, uvedenej v ustanovení § 36 písm. j/ Tr. zák., teda že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a správne postupoval v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák., keď znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Takto ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe v rozpätí 1 rok až 28 mesiacov (pri zákonnej trestnej sadzbe 1 rok až 3 roky). Súd I. stupňa, vzhľadom na vyššie uvedené, správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby.

Správne rozhodol aj o tom, že v prípade obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom represívnym, ale len výchovným a preto sa aj odvolací súd stotožnil s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Za primeranú považoval aj skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Čo sa týka výroku o náhrade škody, súd I. stupňa vychádzal z riadne a včas uplatnených nárokov poškodených, tak Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. H., ako aj poškodenej F. R..

Pokiaľ si poškodená organizácia D., a.s. Bratislava uplatnila škodu vo výške X.XXX,XX eur, túto riadne deklarovala podrobným rozpisom úkonov, nákladmi za jednotlivé úkony, ako aj dátumom, kedy došlo k uhradeniu konkrétnym zdravotníckym zariadenia.

Poškodená F. R. si uplatnila nárok na náhradu škody spočívajúcej v priznaní náhrady škody v hodnote 90 bodov za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej hodnote X.XXX,- eur. Daný nárok mal súd I. stupňa podložený aj odborným vyjadrením znalca MUDr. Pavla Gavaľu, PhD., ktorý zranenie poškodenej vyčíslil na 90 bodov za zlomeninu jarmovej kosti s posunom úlomkov v hodnote 60 bodov a otras mozgu ľahkého stupňa 30 bodov.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.